

MOCADOR I CLAUER

Ballo perquè suposo que vaig néixer moguda i això m'ha empès tota la vida, però tinc la sort que a la meva família sempre li ha agradat molt l'esport. L'avi era més culer que ningú i ens va fer seguir el futbol a tots. De fet, durant un temps vaig jugar a futbol per ell. Guardo un dels seus clauers del barça des que va morir-se, durant la pandèmia. El tinc com un amulet, un record, un lloc on agafar-me. Trobo a faltar anar a dinar a casa l'avi. Hi anava cada setmana i era el nostre dia. Avui pensava enterrar el seu clauer per posar en valor l'estima que ens teníem. Per fer aflorar el record a l'avi i per fer present, així, que encara pensem en ell. Perquè pensem molt en ell. D'alguna manera, sempre li agraim que ens hagi cuidat i estimat com ho feia i que ens hagi unit com a família, com a nucli. Ens han passat moltes coses. Bones i dolentes. Però sempre ho hem passat units, i penso que tenim molta sort de ser la família que som. Aquestes coses es passen de generació en generació, i és la llavor que ens va deixar l'avi.

Ballar és el que m'agrada més del món. Moure'm al ritme de la música. Ser lliure. A dansa és on trobo la felicitat i és on puc ser jo. Els meus pares m'expliquen que amb dos o tres anys em van portar a veure un espectacle i des de llavors no m'he separat del ball: contemporani, *commercial*, *hip-hop*, *old school*, *popping*, *locking*, *free style*... Però no només això. M'encanten les nenes de ball. Estan totes boges i compartim una bogeria comuna. Formar part d'un grup com aquest és diferent de tot el que tinc al món. Compartir amb elles els moments previs a una competició és de les coses més especials que hi ha. Els crits d'ànims, els cops que ens donem per activar els músculs, les abraçades. Ens conjurem totes amb un objectiu comú i ens animem perquè tot surti bé. I el millor és que quan sortim a l'escenari, totes som iguals. Totes som importants. Totes tenim el nostre lloc i ens esforcem per fer-ho el millor possible, amb alegria i transmetent el que ens transmet la dansa a nosaltres. Des que vam començar a ballar i competir juntes, el mocador ens ha unit. És com un petit símbol d'identitat. Avui l'enterro per recordar per sempre més que, quan el porto al cap, al braç o a la cintura, em fa formar part del grup.